

JotAeRK.O, Chcę powrócić

nie szukaj w tej treści
żadnych dobrych wieści
same tylko problemy
a my wciąż żyjemy

zgubiły się wartości
nie myślę o przyszłości
te ciągłe obawy
niedokończone sprawy

gdy nie ma wyboru
ja wciąż do przodu
choć ciągła udręka
nie płaczę, nie klękam

cele które były
dawno się rozmyły
nie mam już miłości
zniknęła w przeszłości

odeszła odleciała
z duszy mego ciała
nie mam już ochoty
wciąż same kłopoty

czemu nic się nie zmienia
znikają już wspomnienia
choć to tak mocno boli
już nie ma życia woli

więzienie ktoś buduje
a ja się w nim znajduje
czy znajdzie się ucieczka
czy tylko krzyż i świeczka

co miałem to oddałem
tak bardzo się starałem
teraz tylko pustka
brak słów w mych ustach

wszystko co było realne
stało się łatwopalne
jedna iskra i płomienie
ale tego już nie zmienię

walę dalej rymami
choć pustymi słowami
tylko swoimi sprawami
chcę podzielić się z wami

tracę część rozsądku
nie wrócę do początku
z umysłu zakątków
nie znajduje wątków

rozbijać głową mury
wejść na szczyt tej góry
droga tak daleka
a tam nikt nie czeka

może byli i czekali
zniknęli gdzieś w oddali
nie znaleźli miłości
ni chwili radości

choć tego nie mówimy
to ciągle wątpimy
czy jeszcze możemy
czy to coś znajdziemy

a może widzimy
to o czym śnimy
to czego pragniemy
lecz się poddajemy

boimy się powiedzieć
bo lepiej cicho siedzieć
niż raz spróbować
bo łatwiej jest się schować

choć do serca klucze mamy
to go nie otwieramy
łatwiej z rąk wypuścić
niż tam kogoś wpuścić

nie chcesz już żyć sama
chcesz poczuć się kochana
to zrób to co czujesz
może szczęścia posmakujesz

mam ciągle skłonności
wrócić do rzeczywistości
odzyskać smak wolności
i kogoś obecności

więc daję te wykłady
bo sam nie daję rady
choć słów są miliony
to temat nie skończony

zamknięty sam w pokoju
nie ruszam do boju
drogi nie wyznaczam
do swego świata wkraczam

zeszyt mój i pióro
jedyne moje biuro
od reszty odcięty
układam swe momenty

staram się przypomnieć
zapisać nie zapomnieć
o to się dziś boję
wpadłem w paranoje

nie boję się starości
i życia zawłości
będę stał gdzieś z boku
kolejny rok po roku

nikt mi nie wywróży
gdzie kres jest tej podróży
pożegnaj się z problemem
i całym tym systemem

to takie zawikłane
gdy noce nie przespane
słowa nie wypowiedziane
marzenia zapomniane

nachodzi mnie przecucie
zgubiłem gdzieś uczucie
tak wiele już dni
jeden koszmar się śni

ktoś duszę mą burzy
a inny źle wróży
problemy ktoś piętrzy
strasznie mnie to męczy

zrobiłbym zdecydowanie
co kiedyś było w planie
zmienił życie diametralnie
ustawił się centralnie

z drogi tej zawrócił
i wszystko to porzucił
zaczął wszystko od nowa
takie są me słowa

czy ty to wiesz
ja wiem że chcesz
choć odległe planety
ja wciąż szukam zalety

piszę na papierze
w co mocno wierze
zrobić trzęsienie ziemi
które wszystko odmieni

dać siłę tej reakcji
nie liczyć czasu akcji
to koniec i początek
to życia nowy wątek

bo życie to unikat
brak szans na duplikat
znaleźć szczęścia wątek
to tylko początek

żyć zgodnie z sumieniem
tej prawdy nie zmienię
wszystko z siebie dam
za szczęścia jeden gram

jeden dziewięć siedem pięć
a życia mała chęć
dwa zero jeden trzy
zagubione sny

a w snach znów ty
i smak twej łzy
chęć mieć więcej możliwości
sprawiania ci radości

zero złości, podłości
dać część mojej miłości
gdzie będziesz wszędzie
gdzie ich już nie będzie...